

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVI. évfolyam I. szám

2022. január

*„Isten mondja: Én adok majd a szomjazónak az élet
vizének forrásából ingyen.”*

Jelenések 21:6/c

Áldott, békés újesztendőt kívánunk!

Egyházunk 2022. évi jeligéje:

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” Józsué 24:15

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

2-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **szövetség megújító**

istentisztelet lesz **úrvacsorával:** 1 Móz 14,18-20

2-9-ig **aliansz imahét** lesz

9-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Isten szövetsége Ábrahámval: 1 Móz 17,1-14

16-án vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Isten szövetsége Izraellel: 2 Móz 19,1-6

16-23-ig **ökumenikus imahét** lesz

23-án vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Újszövetség Jézus Krisztus által: Mt 26,26-28

30-án vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Jézus Krisztus nevének használata: Jn 14,13-14

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is

Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban

(Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,

az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhető az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai isten-**

tiszteletünk van az **evangélikus imateremben**

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*Lehetne élni szépen
az Ő erőterében:
jézusi szeretetben,
sőt napról napra szebben.*

*Lehetne adni szépen,
tükrözni észrevétlen,
mit Tőle kap a lélek:
fényét szeretetének.*

Füle Lajos

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Üldöztetés és ébredés

Nemrég egy konferencián hallottam Horváth Istvánnak, a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) főtitkárának előadását az üldözött keresztényekről, és megsegítésük lehetőségeiről. Az ő gondolatai és néhány más adalék alapján írom ezt a cikket.

Országról országra haladva ismertette István - aki az OM (Operation Mobilisation) missziós szervezetnek is munkatársa - a keresztények helyzetét és az evangélium terjedését, melyek olykor különös összefüggést mutatnak. Nálunk Európában – hála Istennek – egyelőre nem beszélhetünk keresztényüldözésről (hátrányos megkülönböztetésről egyre gyakrabban), ugyanakkor nem is nagyon növekszik a hívők száma, hanem stagnál vagy csökken. Érdekes módon a világnak azon a részein, ahol közel sincsenek ilyen biztonságban a keresztények, jelentős a számbeli gyarapodásuk. Egy, a hitéért sok nyomorúságot átélt kínai keresztény, akit együttérzésükről biztosítottak nyugati keresztény testvérei, ezt mondta: „*Ne azért imádkozzatok, hogy megszűnjön az üldöztetés, hanem azért, hogy terjedjen az evangéliumi hit!*” Természetesen sok olyan hívő is van, akik kegyetlen megpróbáltatásaik miatt inkább abban kérnek imatámogatást, hogy hazájukban mihamarabb megszűnjön a diktatúra, és békében, lelkiismereti és vallási meggyőződésük szerint szabadon élhessenek az emberek. Mindkét imatéma fontos.

Az Open Doors (Nyitott Ajtók) keresztény emberjogi szervezet tavalyi évre vonatkozó jelentése szerint a világ 50 országában meghaladja a 340 milliót azoknak a keresztényeknek a száma, akik nagyfokú üldöztetésnek és hátrányos megkülönböztetésnek vannak kitéve. Ebben a 10 országban a legrosszabb a keresztények helyzete:

1. Észak-Korea	6. Eritrea
2. Afganisztán	7. Jemen
3. Szomália	8. Irán
4. Líbia	9. Nigéria
5. Pakisztán	10. India

Néhány példa: **Észak-Koreában** a pártállami diktatúra mindenkit kínzásnak vet alá, vagy megöl, akiről kiderül, hogy keresztény hívő, ezért a szülők sok esetben még gyermeküknek sem mernek beszélni lelki életükről. Rengeteg a besúgó, sokan az állami propaganda agy mosásának hatására belső meggyőződésből jelentik fel rokonaikat, ismerőseiket. Átnevelő táborokba, kegyetlen koncentrációs táborokba küldik a letartóztatottakat, egyre gyakrabban pedig tömegesen kivégzik őket. Különös keresztelkedés az észak-koreai, mely nem csupán a kereszténység felvételét, hanem a bizonyosan bekövetkező halálos üldöztetés elfogadását is jelenti. A hívők száma mégis folyamatosan növekszik, jelenleg 400 ezerre becsülik.

Afganisztánban tudjuk, hogy a tálib hatalomátvétel óta a falvakban fegyveresek keresik házról házra járva a Bibliákat, szentképeket, keresztény mobiltelefon applikációkat, s több esetben meggyilkolják azokat, akiknél megtalálják. Így jellemezte keresztény testvérei helyzetét októberben egy telefon-riportban Kabulból egy asszony: *„Nem új dolog, hogy Krisztus követése fájdalommal jár, és mindent kockára teszünk érte. Nem új számomra, és nem volt ismeretlen a nagyszüleim számára sem, akik Krisztust követték. Több mint negyven éve ebben a fenyegetettségben élnek az afgán keresztények. Előbb a tálibok miatt, aztán az amerikaiak által támogatott afgán kormány alatt, most egy hónapja pedig azért, mert a tálibok átvették a hatalmat. Afganisztán mindig veszélyes hely volt a keresztények számára. Lehetetlen nyíltan követni Jézust. Most pedig még rosszabbra fordultak a dolgok. Rosszabb, mint korábban, de nem újdonság.”*

Ugyanakkor tény, hogy a Közel-Keleten és Észak-Afrika legsötétebb szegleteiben az üldöztetéssel párhuzamosan ébredés zajlik. Úgy tudjuk, hogy az elmúlt évtizedben több muszlim vált Krisztus-követővé, mint az

iszlám egész 1500 éves történelmében. Látva, hogy a keresztények megnyit segítenek a rászorulókon, és hogy az iszlámmal ellentétben a szeretetet és a megbocsátást hirdetik, egyre többen térnek meg Pakisztánban, Iránban, Indiában.

Iránban 1979-ben a forradalom idején 500 muszlimból áttért keresztényt tartottak számon. Azóta iszlám diktatúra van az országban, mely alatt a számuk már 400 ezerre emelkedett! Egyértelmű, hogy Isten is együttműködik a keresztény misszió sikerességéért, például úgy, hogy álmokat ad muszlimoknak. A legtöbb muszlim hiszi, hogy Isten képes kinyilatkoztatni magát álomban. Egy misszionárius házaspár Bibliákat osztott közöttük. Autójukkal egy benzinkútról hajtottak ki, amikor a feleség észrevett egy fegyveres muszlim őrzt. Kérte a férjét, hogy adjon neki egy Bibliát. A férj először nem mertte megtenni, csak akkor indult, mikor a felesége mondta, hogy nem tudná magára venni egy lélek elvesztésének terhét, tehát ha a férje nem, akkor ő adja oda. A férj így mégis odalépett a fegyvereshez a Bibliával, aki legnagyobb meglepetésére nagyon hálás volt, és azt mondta, hogy álmában szólt hozzá Isten, hogy ennél a benzinkút-nál kaphat azon a napon egy olyan könyvet, ami megmutatja az utat az életre, és ő ezért van ott! Sok hasonló történet van arról, hogy így nyílnak meg ajtók, álmok által az evangélium előtt.

2017-ben kis gyülekezetünk figyelme **Pakisztánra** irányult, ahol öngyilkos merénylők robbantottak egy metodista templomban, halálos áldozatok is voltak. Akkoriban

Robbantás egy pakisztáni (kvetvai) metodista templomban 2017 karácsonyán

adományt is küldtünk átérzeve, hogy Krisztus teste egy, és ha szenved az egyik tag, vele szenved a másik is, bármilyen távol is legyünk egymástól. Örömdetes hír ma Pakisztánból, hogy keresztény vezetők szerint az országban robbanásszerűen nő a megtérők száma, 2 és fél, 3 millióra teszik az újjászületett keresztények számát. Egy ősi keresztény mondás szerint: „A mártírok vére: mag.” Ma is láthat

juk, hogy a hitükért a szenvedést és esetenként a halált is vállaló hívők tanúságtételéből sok-sok újabb keresztény születik.

Mit üzenhet mindez nekünk itt a nyugodtabb Európában? Talán négy dolgot: hogy külső nehézségek soha nem tudják megállítani az evangélium terjedését, hogy hálások lehetünk békés helyzetünkért, hogy imádkozzunk próbatételben lévő távoli testvéreinkért, és lehetőségünk szerint anyagilag is támogassuk őket!

(Januárban gyűjtést szervezünk a madagaszkári aszály miatt éhezők számára, és az OM missziós szervezetnek utaljuk, akik jelen vannak Madagaszkáron is (Jannotra és Julira való tekintettel választjuk ezt az országot, noha sok más helyre is jó lenne adakozni...)

KURDI ZOLTÁN

Újévi imádság

Ó szelíd és alázatos Jézus, hallgass meg.

Mások megbecsülésének a kívánásától szabadíts meg Jézus.

Mások szeretetének a vágyásától szabadíts meg Jézus.

Mások dicséretének a kívánásától szabadíts meg Jézus.

Az elsőbbségben részesítés kívánásától szabadíts meg Jézus.

A tanácsom kikérésének a vágyásától szabadíts meg Jézus.

Mások helyeslésének a kívánásától szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy megaláznak, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy semmibe vesznek, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy megszidnak, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy bírálgatnak, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy megfélekeznek rólam, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy neveltségessé tesznek, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy igazságtalanul bánnak velem,
szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy meggyanúsítanak, szabadíts meg Jézus.

Jézus add meg a kegyelmet vágyani arra,

hogy másokat szeressenek jobban, mint engem.

Jézus add meg a kegyelmet vágyani arra,
 hogy másokat becsüljenek többre, mint engem.
Jézus add meg a kegyelmet vágyani arra,
 hogy a világ szemében mások növekedjenek,
 én pedig legyek kisebb.
Jézus add meg a kegyelmet vágyani arra,
 hogy mások legyenek kiválasztva, én pedig legyek félretéve.

ASSISI FERENC OLASZ SZERZETES (1181 – 1226)

6. *Ne ölj!*

A rendelkezés világosnak tűnik: az emberi élet abszolút védelméről van szó. Mindenesetre a héberben az ölni fogalom helyén egy olyan szó áll, amelyet tulajdonképpen ritkán használnak, és amelynek jelentése nem teljesen egyezik a német szó jelentésével. A másik ember önkényes, törvénytelen meggyilkolását jelenti. Azonban nem használják akkor, amikor állatok leöléséről van szó, ott sem használják, amikor a háború során történt ölésről beszélnek, és szinte sohasem használják, amikor a halálos ítélet végrehajtásáról van szó (egyetlen kivétel a IV. Mózes 35:27,30). E miatt ezt a parancsolatot *Ne gyilkolj* szóhasználattal fordítva, túlzottan beszűkítené annak jelentését. Ugyanis a szó sem egyszerűen gyilkosságra és emberölésre korlátozódik. Ilyen módon mondja Illés Áhábnak a Nabóttal szemben elkövetett justizmord (jogtalan halálbüntetés) kapcsán: *öltél* (I. Kir. 21:19), és 90. Zsoltár 6. versében ez áll: *Gyilkolják az özvegyet és a jövevényt, megölik az árvákat*, ami bizonyára nem azt jelenti, hogy a megvádoltak saját kezüleg ölik meg az említett embercsoportokat, hanem, hogy a kizsákmányoló magatartásukkal ezeket az embereket megfosztják esélyüktől az életre, és azok „szociális halálát” okozzák.

A *Ne ölj* parancsolat tehát egy fontos határt jelöl ki: az ember nem élet és halál ura - sem másik életére - de saját életére nézve sem!

Az Ószövetségben a harc során elkövetett ölést még nem értették bele az öléstre vonatkozó tilalomra. De már ott is megfogalmazódik az a

remény, hogy Isten meg fogja ajándékozni az embereket a népek közötti béke időszakával, amelyben ekevasat fognak kovácsolni a kardokból, és amelyben hadakozást többé nem tanulnak (Ézsaiás 2:2-4).

Az Újszövetség az erőszak és ellenerőszak egymásba fonódását alapvetően megkérdőjelezi: *Mert akik kardot fognak, kard által vesznek el* (Máté 26:52). Ez éppen, hogy nem indokolja meg az államnak a halálbüntetés végrehajtásához való jogát, ahogy azt még a reformáció idején is gondolták. Ehelyett egész általánosan fogalmazódik meg az óvás attól, hogy valaki jogot formáljon arra, hogy más halállal fenyegetsen.

Mindenesetre a halálbüntetés elutasítását leginkább az a tapasztalat határozza meg, hogy túl gyakran visszaéltek vele a nem kívánatos emberek félreállítására céljából, és emellett szól az a felismerés is, hogy az emberi ítélet során elkövetett hibák nagy problémákat okozhatnak. Ezek azok a tapasztalatok, amelyek oda vezettek, hogy manapság a kereszténység körében a halálbüntetést szinte teljes mértékben elutasítják, és szintén belefoglalják az ölésre vonatkozó tilalomba.

A Biblia nem foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy a meg nem született élet megölése, tehát a magzatelhajtás (abortusz), mennyiben esik e parancsolat hatása alá. Mindenesetre a zsidóság és a korai kereszténység egybehangzóan azt a meggyőződést képviselték, hogy a meg nem született élet is az ölési tilalomra vonatkozó parancsolat védelme alatt áll. Az újabb korban aztán - megfelelő diagnosztikai lehetőségek megjelenésével - felmerült az a kérdés, hogy: milyen álláspontra helyezkedjünk akkor, amikor élet áll étellel szemben, tehát ha az anya életét csak a meg nem született gyermek halála által menthető meg? A klasszikus katolikus etika azt tanítja, hogy a gyermek életének van elsődlegessége, mert még oly sok meg nem élt élet van előtte; az evangélikus etika az anya élete mellett érvel, mert a halála által egy olyan sokrétű kapcsolati hálóból szakadna ki, amely a gyermekekre vonatkozóan nem áll fenn.

Egyébként a halálos bűncselekmények súlyosságára nézve már az Ószövetség is ismer bizonyos különbségtételt. A gyilkosságot halállal kell büntetni. Emberölés esetében a tettesnek esélye van arra, hogy a menekülővárosok egyikébe való menekülés által megmeneküljön a vérbosszútól, és a nem szándékosan elkövetett emberölés esetén az érintett család egyetértésével váltságdíj megfizetésével történjen meg a kiengesztelődés.

Az alapelv egyértelmű marad: az emberi élet Isten védelme alatt áll, és ezért Izrael jogrendszere is védi azt. Azonban a bűnössé válásnak kü-

lönböző módjai vannak. Azonban ez semmit sem változtat azon, hogy az élet védelme valamely társadalom legfőbb jogigénye kell legyen. Csak ott élhetnek az emberek békességben és szabadságban egymással, ahol tiszteltben tartják ezt a parancsolatot.

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Bármit is hozzon ez a nap

Szentháromság Isten,
Teremtőm és Üdvözítőm,
tiéd ez a nap. Időm a te kezében van.
Szent, irgalmas Isten,
Teremtőm és Megváltóm,
bírák és megmentőm.
Ismersz engem, ismered minden utamat és tettemet.
Gyűlölöd és megbünteted a gonoszságot ezen a világon és odaát
személyválogatás nélkül.
De megbocsátod a bűneit annak, aki őszintén kér téged.
Szereted a jót, és megjutalmazod
ezen a földön jó lelkiismerettel,
odaát pedig az igazságosság koronájával
(II. Timóteushoz írt levél 4:8).
Eléd hozom gondolatban minden szerettemet...
Uram, légy könyörületes...
Uram, bármit is hoz ez a nap - dicsértessék a te neved.

DIETRICH BONHOEFFER
JÖJJ VELEM! CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Egy indiai lány története

- Apám, misszionárius szeretnék lenni népem lányai és asszonyai között - jelentette ki Lily Singh, a vékony, sötét hajú indiai kislány.

A büszke hindu szempillája megrebent. Arcvonásai csodálkozást, haragot és megvetést fejeztek ki.

- Nagy hibát követtem el - válaszolta elfúló hangon. - A missziói iskolába küldtelek, mert azt hittem, hogy jellemed elég erős, hogy ellent tudj állni a keresztény tanításnak. Sohasem gondoltam volna, hogy az én lányom ennyire könnyen befolyásolható.

- Apám, megtanultam Jézus Krisztusban hinni - mondta Lily szerényen és alázatosan, de szilárdan - ezért egészen őszinte akarok lenni hozzád és nyíltan az Úr Jézus mellé akarok állni.

- Milyen szégyent hozol rám és az egész családra! Mit teszel velem? Anyád halála óta csak te maradtál nekem. Hogyan vagy képes ezt az új, idegen Istent jobban szeretni apádnál? - A férfi uralkodott haragján, de hangján csalódottságának egész keserűsége érződött.

- Apám, azért szeretlek úgy, ahogy eddig még sohasem szerettelek, mert annyira szeretem a Megváltót - válaszolta Lily. Szemébe könnyek szöktek. Hangja remegett, úgy folytatta: - Itt nagy gazdagságban élek. Mindenem megvan, amit csak kívánok. Indiában azonban rengeteg asszony él irtózatos szegénységben, félelemben és reménytelenségben, mert nem hallották az evangélium gyógyító üzenetét, amit pedig én el tudnék vinni közejük.

- Ebből elég! - kiáltott az apa mérgesen a lányára. Aztán meggondolta magát. Sokkal barátságosabban szólt Lilyhez: - Mutatok neked valamit.

Lily elcsodálkozott. Mit tervez apja? Lement utána a pincébe. Ott apja egy titkos ajtót nyitott ki. Sötét folyosón mentek végig, amelyet apja lámpája is alig világított meg. Egy terembe értek, amelyben néhány láda volt gondosan elrendezve. Az apa letérdelt, fogta az egyik ládát és kulccsal kinyitotta. Mi volt benne? A lámpa halvány fényénél egy halom gyémánt csillogott és ragyogott előttük. Az apa kimarkolt egy csomót és hagyta, hogy ujjai között visszahulljanak a ládába. Lily csodálkozott. Micsoda gazdagság! Csodálkozása azonban még nagyobb lett, amikor az apa egyik ládát a másik után nyitotta ki, és látta, hogy mindegyik drágakövekkel és arannyal van tele.

Az apa örült:

- Ez családunk gazdagsága, amely nemzedékről nemzedékre gyűlt össze és öröklődött. Mindez a tiéd. Nincs más örökösöm. De csak azzal a feltétellel kapod meg az örökséget, ha megtagadod új hitedet.

Ezeknél a szavaknál a hindu lány ijedten hátrált. Szívében azonban nem volt kérdés. Világosan állt előtte ebben a pillanatban az Úr Jézus szava: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, a lelkében azonban kárt vall”.

Halkan, szeretettel, de belső örömmel mondta:

- Apám, ha egyszer meghalok, nem vihetem magammal ezt a sok drágakövet és csodálatos díszeket. Ha a dicsőségben leszek mennyei Atyámnál, nem is tudok mihez kezdeni mindezzel. De tudod, most és itt van valamim, ami sokkal értékesebb ennél. Békességem és örömem van Megváltómban. Kell ennél több a földön?

Ali Singh jó ideig megkövülve állt ott. Érezte, hogy el akarja fogni a kétségbeesés. Egész gazdagsága sem képes egyetlen lányát eltéríteni ettől az úttól? Csendesen mentek vissza, és leültek a verandán álló kis asztalhoz. Alkonyodni kezdett. Ali Singh megparancsolta a szolgának, hogy hozza a teát. Egy ideig egyikük sem szólalt meg. Végül az apa szakította meg a csendet:

- Nem tudom elképzelni, misszionárius legyél, de ismerem Indiát, és ezért tudom, hogy ez az élet kemény és nehéz, de mindenekelőtt nagyon magányos élet. Itthon mindened megvan, amit csak akarsz.

- Apám, nagyon jó vagy hozzám. De a földi vagyon soha nem tett boldoggá. Isten szeretete tölti be a szívemet, és nagyon boldoggá tesz. Legnagyobb vágyam az, hogy ezt a szeretetet elvigyem indiai testvéreimnek is.

- A mi népünk tud gyűlölni. Sokan kasztunk árulójának fognak tekinteni. Az életedre törnek, és megpróbálnak megölni. Mi lesz, ha majd a halállal kell szembenézned?

- Jézus Krisztus nem hagy el a veszély, sőt a halál órájában sem. A menny dicsőségében vár rám.

- Hagyd már abba! Nem tudod, hiszen még nem is érted, mit beszélsz. Nincs benned ilyen bátorság. A halál félelmetes: remegni és reszketni fogsz. Add fel új hitedet és terveidet!

- Megnyugszol és elengedsz, ha meggyőződsz róla, hogy kész vagyok odaadni az életemet is Jézus Krisztusért?

- Ezt először be kellene bizonyítani.

Lily ajka ebben a pillanatban egészen elfehéredett. Fél percre mintha ijedség suhant volna át arcán, de utána megint megjelent rajta az a békés, boldog kifejezés, ami annyira jellemző volt rá.

- Apám, te ezt most nem érted, talán később. Kész vagyok meghalni, ha Isten akarja.

Az apa letette teáscsészéjét és megkérte a szolgát, hogy hozzon egy tálkában tejet. Amikor megérkezett a tej, székén mozdulatlanra merevedett, de megparancsolta a szolgának, hogy a tálkát az asztal közelében tegye le a földre. Nem tartott sokáig, hosszú, sárgásbarna, fekete-fehér mintás

kígyó bújt elő az asztal alól. India egyik legveszélyesebb kígyója kúszott a tejes tál felé. A szolgálta rémulően nézte.

- Öld meg a kígyót! - kiáltott az apa. -

Lily érezte, ahogy a lábán kúszott át. Ekkor hirtelen eszébe jutott: Tényleg kész vagy meghalni? Ugyanakkor imádkozni is tudott:

„Úr Jézus, ha most magadhoz akarsz venni, kész vagyok rá.” Apám, nem látod, hogy Isten bátorságot adott a halál közeledtekor? Nem kell félnem a haláltól, mert az Úr Jézus megnyitotta előttem az utat az örök élethez. Halálom órájában hozzá megyek.

Al Singh hangja remegett:

-Igen most már tudom. Inkább megmérgeztettek volna, csak hogy ne legyél misszionárius. De most látom, hogy a te Istened az igaz, élő Isten. Nem tudok neki többé ellenállni. Legyél misszionárius, Istened küldötte, ha az akarsz lenni. De ne felejts el engem, apádat sem. Nekem is beszélj Jézus Krisztusról

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK CÍMŰ KÖNYVBŐL

Életimádság

Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak, enyém vagy!

Ézsaiás 43:1/b

Naponként teremtesz rendet bennem,
Formálsz, amilyené kell lennem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

Szólsz, hogy nekem is legyen nevem,
ami a néven szólító kegyelem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

S ha ezerszer is égtem, perzselődtem,
az ár el nem sodorhat engem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

Te vagy az Úr, te vagy az Isten
Szabadítóm, te vagy nekem a minden!
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Szürkehályog

Ahogy az ember öregszik, egyre többször kerül kapcsolatba a szürkehályog problémájával. Vagy maga személyében, vagy családi-, ismeretségi köre révén. Így voltam, vagyok magam is. Engem hála Istennek még nem érintett eddig, de a tőle szenvedő családtagjaimtól sok információval rendelkezem. Sokan elmondták, hogy hogyan tisztult ki ismét a látásuk, különösen erős „ellenfény” esetén. Az utóbbi fél évben aztán két hasonló korú barátom esett át ilyen jellegű műtéten. A két élménybeszámoló olyan lelkesedésről szólt a „világ megváltozásáról”, a környezet fényesebbé és színeesebbé válásáról, ahogy a korábbi ismertetésekben erre nem emlékeztem. Az egyik kedves barátom a számítógépének monitorát is lecserélte, mert a színek egyre fakóbbá váltak, mikor ez sem segített, a vezérlő elektronikára „gyanakodott”. Saját szemére, mint kiváltó okra, és a szürkehályog műtétre csak később került sor, és így lett ismét színes és ragyogó a világ.

Sok párhuzamot láttam lelki-szellemi látásunk terén beálló zavarokkal kapcsolatban.

Néhány kérdés, gondolat fogalmazódott meg bennem, amit szeretnék megosztani kedves olvasóinkkal is.

- Ha elszürkül a világ körülöttünk, az nem a mi „lencsénk” elszürküléséből adódik?
- Jó helyen keressük a baj okát?
- Elvégeztük - végeztettük már a helyes diagnózishoz szükséges vizsgálatot?
- Tudjuk, hogy van „orvos”, aki segíteni tud rajtunk?
- Különösen akkor fontos a tisztánlátás, amikor negatív véleményt fogalmazunk meg embertársunkkal, vagy magunkkal szemben.

Nincs értelme halogatni a probléma megoldását, mert a tiszta „szemlencse” nem csak biztonságosabb, de örömtelibb járást is biztosít.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Remény

Én is ugyanazt látom,
de már nem ugyanúgy.
Mert a világot
nem magamhoz mérem,
a megoldást
nem magamban keresem.

Hanem tudom,
és így nézek magamra, másra,
az egész világra,
hogy te vagy, Uram,
hogy te vagy a mérce,
éppúgy a részre,
mint az egészre.

Te vagy, ki a múltó,
önön göggyébe fúló
emberen túlmutat,
és reményt ad nekem,
hogy bár
esendő ember vagyok,
te vagy az én
megmentő Istenem!

Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Menj és világíts!

*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt,
hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*
(Mt 5,16)

Amikor arra gondolok, hogy világosság legyen az emberek számára, egyik kedvenc gyerekkori játékom jut eszembe: egy sötétben világító, szintetikus gumiból készült kis labda. Ha egész nap a zsebemben hordtam, csupán egy labda volt, amelyik jó magasra tudott felpattanni. De ha kiraktam a napra, este órákig játszhattam ezzel a zöldes fényt árasztó labdával.

A hit útján való járásunk hasonlít ehhez a labdához. Azokon a napokon, amelyeken képes vagyok Istenre figyelni - imádság, bibliaolvasás és szolgálat által -, szinte érzem a belülről áradó fényt. A kis labdához hasonlóan, a belőlem áradó világosság a nagyobb fényforrással való kapcsolattól függ.

Jézus arra hívott, hogy az ő fénye legyünk a világban. Akik világítanak, be kell lépniük az éjszakába. A világító tárgyak a sötétben a leghasznosabbak, így a mi egyszerű szeretettel teli jelenlétünknek is nagy értéke van ebben a nyugtalan világban.

Vannak olyan napjaink, amikor nem érezzük a fényt és világosságot. Ilyenkor én egy kis fényforrásra gondolok, mint egy zseblámpa, vagy ez a gyermekkori világító labda. Amikor mások segítségére sietünk, még a leghalványabb, pislákoló fényünk is Isten szeretetének fényeként szolgálhat.

Imádság: Istenünk, tölts meg fényeddel és szeretetteddel! Adj lehetőséget, hogy beragyogjuk mások életét! Ámen.

Hogyan használhat engem Isten világosságként a világ számára?

PATRICK KLINGAMAN (MAINE, USA)

Naámán bélpoklossága és a Covid járvány

A Bibliát nyitott szívvel olvasva gyakran élhetjük át azt az örömteli és megerősítő élményt, hogy a több ezer évvel ezelőtt leírt igehelyek milyen aktuális üzenetet tudnak közvetíteni a ma embere számára is.

Az elmúlt vasárnapok egyikén Sztupkai Misi testvérünk Naámán történetét is megemlítette a prédikációjában. Naámán, az ellenséges szíriai hadsereg parancsnoka Illés próféta korában élt, kb. 2800 évvel ezelőtt. A prédikációban elhangzottakat tovább gondolva azt láttuk meg, hogy milyen sok hasonlóság áll fenn ezen Ószövetségi történet és a Covid világjárvány között. Az Úr Naámán egyébként gyógyíthatatlan betegségnek megszüntetésére is készített megoldást, amit Illés próféta, az élő Isten szolgája közvetített számára. Naámánnak nem kellett sem anyagi,

sem különös rituális áldozatot vállalni gyógyulása érdekében, csupán alázatosan el kellett fogadni a Jordánban való megmerítkezésre vonatkozó előírást. Gyógyulásakor három dologra volt szükség: Istenhez fordulni, kérni a gyógyulást, és alázatosan végrehajtani a gyógyulás érdekében előírt egyszerű cselekedetet.

A Covid járvány is sok ember számára halálos betegséget jelent. Az Úr gondoskodott okos emberekről - hálások lehetünk, hogy erre a nemes célra egy honfitársunkat is felhasználta - akik ellenszert alkottak meg, ami egy egyszerű oltás formájában ingyen és különös fáradság nélkül mindenki rendelkezésére áll. Azonban ez esetben is szükség van arra, hogy alázatosan elfogadjuk a szakemberek véleményét, és elmenjünk beadatni az injekció(ka)t.

Ugyanígy életünk halálos betegségétől, a bűneinktől való szabadulást is biztosította az Úr, amikor egyszülött fiát feláldozta értünk. Ez a felbecsülhetetlen érték, és az örök életet adó lehetőség is ingyen áll rendelkezésünkre, de keveset ér számunkra, ha azt alázatos, bűnbánó szívvel el nem fogadjuk. Felfoghatatlan, hogy semmi különös áldozatot, szertartást nem kell bemutatnunk, csak meg kell ragadnunk a kinyújtott Atyai kezét! Azt viszont feltétlenül meg kell tennünk.

Így él és aktualizálódik minden generáció számára évezredekken keresztül szerető Atyánk öröme, evangéliuma.

SCHAUERMANN MÁRTA ÉS M. HENRIK

A h o m o k d ű n e

1870. november 12-én, késő délután két férfi bandukolt a Keleti-tenger partján. A szél hevesen fújt, és a tarajos hullámok félelmetesen zúgtak. A férfiak gyorsítottak lépteiken, de közben élénken társalogtak. Később egy útkereszteződéshez értek, és útjaik elváltak.

A gazda kezét nyújtott a tanítónak, és ezt mondta:

– Én már csak annyit maradok, hogy aki a Biblia minden szavát el akarja hinni, annak hétszer kell bekötnie a szemét, és félretenni a józan esztét. Például ez a mondás: „...aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe! – és nem kételkedik szívében... –, annak meg is adatik” (Mk 11,23). Ezt higgye, aki tudja! – mutatott egy hatalmas dűnére, amely a háza közelében magasodott.

A tanító komolyan ránézve így válaszolt:

– Én hiszem, hogy: „Nem ember az Isten, hogy hazudjék... Mond-e olyat, amit meg ne tenne?...” (4Móz 23,19)

A gazda fejcsóválva nézett rá:

– Jól van, ha ön ennyire hisz, akkor parancsoljon a hegynek. Én megengedem, és kockáztatom vele a házamat.

– De az is meg van írva: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!” (Mt 4,7)
– figyelmeztette a tanító.

Erre a gazda felemelte a jobbját a dűne felé, és hangosan kiáltotta:

– Kelj fel, és ugorj a tengerbe!

A hegy meg sem mozdult, csak a vihar tombolt a tajtékozó tenger fölött.

– Még egy ajánlat, tanító. Adok a hegynek huszonnégy órát... – nevette a csúfolódó.

A tanító ezt hallva hozzálépett, a vállára tette a kezét, és így szólt:

– Barátom, gondoljon a Szentírás intésére: „Ne tévelyegjete: Istent nem lehet megcsúfolni! Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is” (Gal 6,7).

Amikor a gazda hazaért, csak annyit mondott a feleségének, hogy jó itthon lenni, és lefeküdt imádság nélkül. De éjfél körül ijedten ugrott ki az ágyból, felesége és gyermekei is felriadtak. A szél süvített, a tető recsegett, ropogott. De a ház kifogástalan anyagokból készült, ezért nem gondolták, hogy nagyobb baj lenne. De amikor a kakukkos óra a hajnalt jelezte, berohantak a szolgák a lóistállóból, és izgatottan kiáltották:

– Ó, gazduram, gyorsan kifelé! A dűne valahol meghasadt, az ár zúdul befelé a faluba!

(Igen, ez történt 1870. november 13-án, a hatalmas szökőár napján, ahogy azt följegyezték!)

A gazda és a szolgák gyorsan menteni akarták az állatállományból, ami menthető, de már késő volt. Ők maguk is nagy fáradsággal igyekeztek a vízáradaton át a házhoz visszajutni, mert egyre magasabbra csaptak a hullámok. Már a dombra épült háznak a falát is hullámok nyaldosták. Aztán egyik lökés a másik után érte a házat, minden recsegett, ropogott.

A szolgák egyike így kiáltott az ég felé:

– Isten, légy irgalmas, mert elveszünk!

Az egész család kétségbeesetten fohászkodott Isten oltalmáért. A gazda homlokán a hideg ellenére verejtékcseppek jelentek meg, és így sóhajtott:

– Uram, segíts, nem érettem, de az én szegény gyermekeimért, ments meg minket!

Mikor végre hajnalodott, remény ébredt az emberekben. A gazda tekintett a padlásablakon, aztán csak nézett, nézett. Hirtelen térdre esett, kezével eltakarta az arcát, és sírni kezdett. Mit látott? Mitől remegett meg a szíve? A dűne, amelyre néhány órája gúnyos kihívással mutatott, eltűnt. A csúrt is szétszaggatta az ár. A nagy szalmatető azonban a ház elé szorult, és megvédte azt a megsemmisüléstől.

Amikor a gazda a félelmetes élmény után találkozott a tanítóval, oda nyújtotta a kezét, és lesütött tekintettel, könnyes szemmel mondta:

– „Nem ember az Isten, hogy hazudjék...”

Milyen jó, hogy ilyen komoly helyzetben az ember bűnbánatra juthat, könyöröghet lelke megmentéséért, hogy elrejtőzhessen Krisztusban. „... mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges nála a szabadítás” (Zsolt 130,7–Károli-ford.; vö. Róm 2,4).

V E T É S É S A R A T Á S 2 0 1 9 / I

Kevesebb erő - nagyobb kegyelem

Jó dolog, ha bizonyos tapasztalatainkat, amelyeket keresztyén életünk során szereztünk, idős korunkban ismét feldolgozzuk, és végérvényesen Isten elé visszük. Ilyenkor egyrészt megelevenedhetnek az átélt igazságtalanságok, másrészt saját bűneink, de az is, hogy Isten kegyelme és irgalma mindezt jóvátette.

Most már egyre inkább érzem az évek terhét: megromlott a látásom és a hallásom, elfelejték neveket, romlik az időérzésem, és kénytelen vagyok rendszeres orvosi kezelésre járni. Érzem, hogy az útszakaszok egyre meredekebbek, és a kísértéseim sem gyengébbek.

Öregkorban fennáll annak a veszélye is, hogy az ember megkeseredik. Ekkor segíthetnek a családtagok és a testvérek. Én hálás vagyok Istennek, hogy feleséggel ajándékozott meg, akivel megoszthatom örömeimet és gondjaimat. Mert ha nem győzöm le magamban a keserűséget, akkor elégedetlenné, rosszabb esetben depresszióssá válhatok.

További probléma, hogy sok idős ember szeretne fiatal maradni. Ez pedig csalás, mert az erőnk fogy. Nem szükséges mindenáron a korábbi teendőinkhez ragaszkodnunk, Jézus Krisztus be akarja tölteni az öreg embert is. Ha hálásan gyönyörködöm Isten védő szárnyaiban, akkor el

tudom viselni testi gyengeségeimet és fájdalmaimat. Egyre világosabban látom, hogy Istennél nem a cselekedeteink számítanak, mert ha a teljesítményünk egyre csökkenne is, a kegyelem annál nagyobb mértékben árad.

Örülök, hogy fontos számomra a Bibliám és a jó könyvek által végzett tanulmányaim. Még mindig napról napra tanulok mélyebben kapcsolódni a kereszthez. Reggeli első imám a keresztert való hálaadás, amikor megköszönöm a megváltást és a bűnbocsánatot. Egy végső, nagy feladatra is bőven van most már időm, és ez a közbenjáró imádság.

Életem szellemi tapasztalatait így foglalnám össze: aki Jézusban van elrejtve, annak nem kell félnie attól, hogy földi életében az „önmegvalósítást” elszalasztotta.

WALTER TLACH BIZONYSÁGTÉTELE
VETÉS ÉS ARATÁS 2017/1

„Ne vágjuk ki a fát,
ha tavasszal
nem hoz gyümölcsöt!
Várjuk ki a nyarat,
és addig is örüljünk
a termést ígérő,
dús virágzásnak!
Az ifjúkor virágzását követi
az érett kor gyümölcse.”

C. H. SPURGEON

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Jézus mondja:

*„Én vagyok a világ világossága:
aki engem követ, nem jár sötétségben,
hanem övé lesz az élet világossága.*

János 8:12

